

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน มีความสนใจในการหารายได้อย่างมาก มีการหารายได้ผ่านการศึกษานี้
- คำถาม:** อะไรที่นำมาซึ่งความสุข แตกกลายเป็นอุปสรรคเมื่อไม่มีความรู้?
- คำตอบ:** การมีนิมิตเป็นเรื่องของความสุขออย่างยิ่ง แต่ถ้าลูกไม่มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกก็จะยิ่งสับสนมากยิ่งขึ้นกว่า ตัวอย่างเช่น ถ้าใครบางคนมีนิมิตของพ่อ เขาเห็นรูปของจุด เขาจะเข้าใจอะไรด้วยการเห็นจุดนั้น? เขาจะกลับมามีความสับสนมากยิ่งขึ้นกว่า เหตุนี้เองจึงไม่มีประโยชน์ในการมีนิมิตเมื่อลูกไม่มีความรู้ นี้จะมีอุปสรรคของมายามากยิ่งกว่าในสิ่งนั้น หลายคนมีความซาบซึ้งผิๆ โดยมีนิมิต
- เพลง:** ฉันได้มาเพื่อปลุกโชคของฉัน

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตที่อ่อนหวานที่สุดได้ยินเพลงแล้ว ลูกคนใหม่ได้ยินเพลงและลูกคนเก่าก็ได้ยินเพลงนั้นด้วยเช่นกัน กุมาริก็ยังคงได้ยินว่านี่คือโรงเรียนด้วยเช่นกัน โชครูปแบบใดรูปแบบหนึ่งถูกสร้างขึ้นในโรงเรียน มีโชคทุกรูปแบบที่นั่น บางคนสร้างโชคของเขาด้วยการกลายเป็นศัลยแพทย์ และคนอื่นๆ สร้างโชคของเขาด้วยการกลายเป็นทนายความ โชคของเขาถูกกล่าวว่าเป็นทั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะศึกษาอะไรในโรงเรียนอื่นๆ มากไปกว่าวิธีการสร้างโชคของตัวเอง? ที่นี้ลูกรู้ว่าลูกมาเพื่อสร้างโชคของลูก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของโลกใหม่ของลูก นี่คือการขายโยคะสำหรับโลกใหม่ ของพวกเขาเป็นไปเพื่อโลกเก่า พวกเขากลายเป็นศัลยแพทย์ ทนายความหรือวิศวกร ฯลฯ ของโลกเก่า ขณะนี้มีเวลาเหลือน้อยมากในโลกเก่าที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย โชคนั้นเป็นไปสำหรับดินแดนแห่งความตายนี้ นั่นคือสำหรับชาติเกิดนี้ การศึกษานี้ของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่ ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของลูกสำหรับโลกใหม่ ลูกจะได้รับโชคของอาณาจักรของลูกในโลกใหม่ ใครกำลังสอนลูก? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน เมื่อใครบางคนได้รับมรดกจากหมอของการกลายเป็นหมอ นั่นคือมรดกสำหรับชาติเกิดนี้ ผู้คนได้รับมรดกจากพ่อของเขาและได้มรดกอื่น ๆ จากการศึกษาของพวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขาแก่ชรา พวกเขาจะไปหาครูของพวกเขา พวกเขาต้องการอะไร? พวกเขาพูดว่า: “โปรดให้คำสอนแก่เราเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เรา พาเราออกจากที่นี่ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ” พวกเขาได้รับมรดกจากพ่อของเขา และจากครูของพวกเขาสำหรับชาติเกิดนี้ แต่พวกเขาไม่ได้รับอะไรจากครู พวกเขาศึกษากับครูและได้รับมรดกเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะกลายเป็นครู ครูสอนเย็บผ้า เพราะพวกเขาต้องการหารายได้ แม้ว่าพวกเขาจะมีมรดกของพ่อของพวกเขา พวกเขา ก็ศึกษาเล่าเรียนเพื่อหารายได้ของพวกเขาเอง ไม่มีรายได้ที่ได้รับจากครู ใช่ บางคนศึกษาที่ต่างๆ เป็นอย่างดีและแล้วให้การบรรยาย ฯลฯ บนพื้นฐานของการศึกษานั้น ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อความสุขชั่วคราว เวลานั้นลูกอยู่ในดินแดนแห่งความตายนี้อีกเพียงช่วงเวลาสั้นๆ โลกเก่านี้จะถูกทำลาย ลูกเข้าใจว่าลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของลูกเพื่อโลกใหม่ โลกเก่านี้จะถูกทำลาย สมบัติของลูกและสมบัติของพ่อของลูกก็จะถูกเผาไป ลูกจะกลับมาสิ้นเนื้อประดาตัว รายได้ที่ลูกต้องการเวลาสำหรับโลกใหม่ ผู้คนของโลกเก่านี้ไม่สามารถช่วยลูกให้หารายได้นั้น ชีพบาบาคือผู้ที่ทำให้ลูกหารายได้สำหรับโลกใหม่นั้น ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของลูกสำหรับโลกใหม่นั้น พ่อคือพ่อของลูก ครูของลูกและครูของลูก ท่านมาในยุคบรรจบพบกัน ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะหารายได้สำหรับอนาคต ตอนนี้เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันของโลกเก่านี้ ผู้คนในโลกไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาถามว่า: เมื่อไหร่โลกใหม่จะมา? หลายคนพูดว่าผู้คนเหล่านี้เพียงแต่พูดโกหก พ่อพูดว่า: โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้ง เด็กจะพูดว่าเหล่านี้เป็นเรื่องโกหก ลูกๆ เข้าใจว่าผู้เดียวนั้นคือ พ่อ ครู และสัตว์ครูของลูกสำหรับโลกใหม่ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อบางคนไม่ได้สร้างโชคของพวกเขา นั่นก็หมายความว่าเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ในบ้านเดียวกันภรรยาอาจจะเรียนการศึกษานี้แต่สามีไม่ หรือลูกๆ จะศึกษาการศึกษาแต่พ่อแม่ไม่ สิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องตลอดเวลา ในตอนเริ่มต้นมีหลายครอบครัวมา อย่างไรก็ตามเมื่อพายุของมายามา ผู้ที่ประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้นี้ ผู้ที่ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น และแล้วก็จากพ่อไป เป็นที่จดจำว่า: ผู้ที่ประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้นี้จะไปของพ่อ พวกเขาจะศึกษาสิ่งนี้ และแล้ว... มันเป็นความมหัศจรรย์ของละคร พ่อเองพูดว่า: เป็นความมหัศจรรย์ของละครและมายา นี่คือการประเด็นของละคร สามีและภรรยาหย่าร้างกันและลูกๆ ได้หย่าขาดจากพ่อของเขา มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกไม่สามารถหย่าขาดจากใครก็ตามได้ที่นี้ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆ หารายได้ที่แท้จริง พ่อไม่ทำให้ใครก็ตามตกอยู่ในหลุมพราง พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่มีเมตตา พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ท่านกลายเป็นผู้นำทางของลูกและพาลูกกลับไปกับท่านด้วยเช่นกัน ครูทางโลกไม่ได้พูดว่า เขาจะพาลูกกลับไปกับเขา ลูกเคย

เห็นหรือได้ยินสิ่งนี้จากกुरुหรือไม่? ลูกสามารถถามกुरुเหล่านั้นว่า: “ท่านมีสาวกมากมาย เมื่อท่านจากร่างของท่าน ท่านจะพาสาวกของท่านไปด้วยหรือไม่?” ไม่มีใครในพวกเขาจะพูดว่า เขาจะพาสาวกของเขาไปกับเขา นั่นเป็นไปได้ ไม่มีใครจะพูดว่าเขาสามารถพาทุกคนไปสู่ดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ ไม่มีใครถามคำถามเช่นนี้ว่า: “ท่านจะพาเราไปกับท่านด้วยไหม?” ในคัมภีร์นั้นมีคำพูดของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า: ฉันจะพาทุกคนกลับไป ทุกคนจะกลับไปเหมือนฝูงยุง มีมนุษย์เพียงเล็กน้อยในยุคทอง ในขณะที่มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก ดวงวิญญาณจะละร่างกายของเขา ชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน พวกเขาต้องวิ่งแข่งกลับไปอย่างแน่นอน หลายคนไม่สามารถพักอาศัยที่นี่ได้ ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องละร่างกายของลูก เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปสำหรับลูก เพียงพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องละร่างกายของลูกนี้ โลกนี้ก็เก่าด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งอยู่ในบ้านหลังเก่าและบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมา ลูกเข้าใจว่าบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมาเพื่อลูก สติปัญญาของลูกก็จะไปสู่บ้านใหม่ “จงทำสิ่งนี้ในบ้านนี้ ทำสิ่งนี้ที่นี่” ความผูกพันทั้งหมดถูกตัดขาดจากบ้านเก่า และสายใยของลูกก็อยู่กับบ้านใหม่ นั่นเป็นประเด็นที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ประเด็นนี้เป็นเรื่องของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกไปจากโลกเก่าและเชื่อมโยงกับโลกใหม่ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย โลกใหม่นั้นคือสวรรค์ เราจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งที่นั่น ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสามารถซึมซับความรู้และอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้มากเท่านั้น และปรอทความสุขของลูกก็จะสูงขึ้นมากเท่านั้น นี่คือการสอบที่สำคัญมาก เรากำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เป็นภารกิจที่จะกลายเป็นผู้มั่งคั่งใช้ไหม? หากลูกมีอายุที่ยาวนาน นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? หากลูกจดจำวงจรโลกและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเองแล้ว ลูกจะให้คุณประโยชน์ได้มากตามนั้น หากลูกต้องการกลายเป็นราชา ลูกต้องสร้างปวงประชาของลูกด้วยเช่นกัน หลายคนมาที่นิทรรศการ พวกเขาทั้งหมดจะกลายเป็นปวงประชาต่อไป เพราะความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไม่เคยถูกทำลาย สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ หากลูกทำความพยายามอย่างมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในหมู่ปวงประชาได้ มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นปวงประชาระดับล่าง ทุกสิ่งตามลำดับกันไป อาณาจักรของรามกำลังได้รับการก่อตั้งและแล้วอาณาจักรของราวันจะถูกทำลาย ในยุคทองจะมีเพียงเทพเท่านั้น บาบาก็อธิบายว่า: ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สะอาดประจักษ์ ปวงประชาและราชาทั้งหมดเป็นนาย แม้แต่ปวงประชาก็พูดว่า: “บารัตของเราสูงส่งที่สุด” บารัตสูงสุดอย่างแท้จริง ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้: เคยเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เป็นเวลานี้ที่กลับมายากจนแสนเข็ญ บารัตเก่าแก่โบราณเคยมั่งคั่งที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกรู้ว่าเราชาวบารัตแท้จริงแล้วเป็นของสกุลเทพที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเทพ ลูกสาวศึกษาสิ่งนี้และแล้วลูกต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายแก่นมนุษย์ ลูกก็มีรูปภาพเช่นกันที่ลูกสามารถแสดงให้เห็นว่าพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาอย่างไร ลูกสามารถแสดงให้เห็นทุกอย่างโดยรายละเอียดโดยใช้เวลาและวันที่ที่แน่นอนและลูกต้อง พวกเขากำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาอีกครั้งหนึ่งจากชีพบบา ภาพลักษณ์ของพวกเขาคงอยู่ด้วยเช่นกัน ชีวา คือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: ด้วยพลังการมีโยคะลูกจะได้รับมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดผ่านบราห์มา ลูกสามารถกลายเป็นเทพของสุริยะวงศ์ ผู้เป็นนายแห่งดินแดนวิษณุ ชีพบบากำลังให้มรดกนี้แก่ลูกโดยผ่านดาต้า(พี่ชายอาวุโส)บราห์มา ดวงวิญญาณของผู้นี้ได้ยินทุกสิ่งก่อน ดวงวิญญาณคือผู้ที่ดูดซับทุกสิ่ง นี่คือการเริ่มต้นหลัก พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ของชีวา ภาพลักษณ์นั้นคือภาพลักษณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวา บราห์มา, วิษณุ และชางก้าเป็นเทพของดินแดนที่ละเอียดอ่อน ประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน มีบราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มามากมาย ถ้าลูกไม่ได้กลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา และกลายเป็นบราห์มินลูกจะสามารถได้รับมรดกของลูกจากชีพบบาได้อย่างไร? สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นสิ่งสร้างทางกายภาพ “สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก” ได้รับการจดจำ ลูกพูดว่าลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบราห์มา พวกเขาเป็นสาวกของกुरु ที่นี้ลูกเรียกผู้เดียวนั้นว่า “พ่อ ครูและสัจกुरु” ลูกไม่ได้เรียกผู้นี้เป็นสิ่งนั้น มีชีพบบาผู้ที่ไม่มีความตน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ที่ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก ผู้ที่ไม่มีตัวตนก็เป็นครูด้วยเช่นกันและท่านให้ความรู้แก่ลูกโดยผ่านผู้ที่มีความตนนี้ เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนั้น ดวงวิญญาณพูดว่า: อย่าทำร้ายร่างกายฉัน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาไม่มีความสุข พวกเขาได้รับคำอธิบาย การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า และพ่อเหนือโลกมาในตอนท้ายเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ทุกสิ่งที่มีอยู่กำลังจะถูกทำลาย สิ่งนี้ลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความตาย สวรรค์มีอยู่ที่นั่นบนพื้นโลกนี้ วัดดิลวาลาถูกสร้างขึ้น พวกเขาแสดงการทำทาบ่าเขียนบนพื้นดิน และสวรรค์ก็ถูกแสดงไว้ข้างบนเหนือพวกเขา พวกเขาจะแสดงที่ไหนอีก? พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของเทพไว้ด้านบน พวกเขาตั้งอยู่ที่นั่นเช่นกัน ลูกต้องอธิบายด้วยยุทธวิธี ลูกควรไปที่วัดและอธิบายให้แก่พวกเขา: “นี่คืออนุสรณ์ของชีพบบาผู้ที่กำลังสอนเรา” แท้จริงแล้วชีวาเป็นเพียงจุด แต่จะกราบไหว้บูชาจุดได้อย่างไร? จะมีการถวายดอกไม้ให้กับจุดได้อย่างไร? ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำให้ท่านมีรูปที่ใหญ่

โต ท่านไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น สิ่งนั้นได้รับการจดจำว่าดวงดาวที่นำอศรรยเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่สุด เป็นเพียงจุด หากเป็นบางสิ่งที่ใหญ่นักวิทยาศาสตร์จะสามารถจับสิ่งนั้นได้อย่างรวดเร็ว ท่านไม่ได้สว่างไสวเหมือนดวงอาทิตย์พันดวง ไม่มีอะไรเป็นเช่นนั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนที่มาที่นี่พูดว่า: “เราได้เห็นเพียงใบหน้าเท่านั้น” บาบาเข้าใจว่าพวกเขายังไม่ได้รับคำแนะนำอย่างเต็มที่ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โขกของพวกเขายังไม่ถูกเปิด จนกว่าพวกเขาจะได้รู้จักพ่อ พวกเขาจะไม่รู้เลยว่าดวงวิญญาณเป็นจุดและชีพบาบาก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน และพวกเขาต้องจดจำท่านด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้และจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่บาบของพวกเขาจะสามารถได้รับการปลดปล่อย อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาพูดว่า “ฉันเห็นท่าน ฉันเห็นท่านเป็นเช่นนั้น” นั่นกล่าวได้ว่าเป็นอุปสรรคของมายา เวลานี้ลูกมีความสุขที่ลูกได้พบพ่อแล้ว พ่อพูดว่า: เมื่อพวกเขามีนิมิตของกฤษณะ พวกเขาก็ร้ายรำสาด้วยความสุขเป็นอย่างมาก แต่ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านสิ่งนั้น พวกเขามีนิมิตโดยบังเอิญ ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกจะเข้าไปสู่ปวงประชา เราควรได้รับประโยชน์โดยการมีนิมิต ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีนิมิตเมื่อพวกเขาทำความพยายามอย่างมาก ที่นี่พวกเขามีนิมิตด้วยการพยายามเพียงเล็กน้อย แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น พวกเขาจะไปและกลายเป็นปวงประชาศรรคมตาฯฯในดินแดนของกฤษณะ เวลานี้ลูกๆเข้าใจแล้วว่าชีพบาบาคือผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก คำสั่งของพ่อก็คือ: จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบางคนไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ บางครั้งแม้แต่คนที่ไม่บริสุทธิ์ก็แอบมาที่นี่อย่างลับๆ พวกเขาสร้างความเสียหายให้แก่ตนเองเท่านั้น พวกเขาหลอกลวงตนเอง ไม่มีเรื่องของการหลอกลวงพ่อ ลูกจะได้รับความมั่งคั่งโดยการหลอกลวงพ่อหรือ? สถานภาพของลูกจะเป็นอย่างไรหากลูกไม่ทำตามศรัทธาของชีพบาบอย่างถูกต้องแม่นยำ? เป็นที่เข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโขกของลูก หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนแต่ยังคงสร้างความทุกข์แก่ผู้อื่นอยู่เรื่อยๆแล้ว ก็จะต้องได้รับการลงโทษอย่างมาก และประการที่สองสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย อย่าทำสิ่งใดที่ผิดต่อกฎเกณฑ์ พ่ออธิบายว่ากิจกรรมของลูกไม่ดี พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะหารายได้ แต่ไม่ว่าลูกจะทำตามสิ่งนั้นหรือไม่ ก็อยู่ในโขกของลูก หลังจากสัมผัสกับการถูกลงโทษแล้ว ทุกคนต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ สถานภาพจะถูกทำลายและลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดเลย ผู้คนจำนวนมากมาที่นี่ แต่เป็นเรื่องของการประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ลูกพูดว่า: “بابา ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของสุริยวงค์แห่งสวรรค์” นี่คือการราชาโยคะ นักเรียนประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา ผู้ที่สอบผ่านก็ได้รับทุนการศึกษา ลูกประกาศนี้ถูกสร้างขึ้นจากผู้ประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา มากเท่าที่บางคนสอบผ่าน เขาก็จะได้รับทุนการศึกษามากตามนั้น ลูกประกาศนี้ถูกสร้างขึ้นจำนวนของผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษาจะค่อยๆเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆจนกระทั่งพวกเขามีจำนวนนับพัน สถานภาพที่สูงส่งคือทุนการศึกษา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีไม่สามารถอยู่อย่างแผ่ตัวได้ คนใหม่มากมายก้าวหน้ากว่าคนเก่า ลูกสาวหลายคนมาและบอกว่าพวกเขาชอบการศึกษานี้อย่างมากและพวกเขาสัญญาว่าหลังจากที่พวกเขาจบการศึกษาทางโลกแล้ว พวกเขาจะชั่งแวงอยู่ในการศึกษานี้และจะทำให้ชีวิตเป็นเช่นเพชร พวกเขาบอกว่า: “เราจะหารายได้ที่แท้จริงของเราและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด” พวกเขามีความสุขอย่างมาก พวกเขาเข้าใจว่าถ้าพวกเขาไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ในเวลา นี้ พวกเขาจะไม่มีวันประกาศสิทธิ์สิ่งนี้ได้อีก พวกเขามีความสนใจในการศึกษา บางคนไม่มีความสนใจในการทำสมาธิอะไรเลยแม้แต่น้อย แม้กระทั่งคนเก่าบางคนก็ไม่ได้ให้ความสนใจมากเท่าคนใหม่ นี่เป็นเรื่องแปลก จะว่าไปแล้วตามละครมันไม่ได้อยู่ในโขกของพวกเขา แล้วพระเจ้าจะทำอะไรได้? ครูจะยังคงสอนลูกต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การช้อนความอ่อนแอของลูกคือการหลอกลวงตัวลูกเอง ดังนั้นอย่าได้หลอกลวงตัวลูกเอง
2. เพื่อที่จะทำให้โขกของลูกสูงส่ง อย่าทำสิ่งใดที่ผิดกฎ มีความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกทำให้สำนักกูของลูกมีพลังด้วยความช่วยเหลือของเวลาอมฤตและด้วยการหล่อเลี้ยงของศรัทธา กลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง หากลูกต้องการที่จะทำให้สำนักกูของลูกมีพลังและกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงแล้วให้เข้าใจคุณค่าของเวลาอมฤต เช่นเดียวกับลูกมีศรัทธา ในทำนองเดียวกันเข้าใจเวลา

และเคลื่อนไปตามเวลานั้นและแล้วคุณสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดได้อย่างง่ายดายและกลับมาเป็นอิสระจากการต้องทำงานหนัก ด้วยการก้าวไปในขณะที่เข้าใจถึงความสำคัญของเวลาอมฤต คุณจะทำการกระทำตามความสำคัญของสิ่งนั้น ในเวลานั้นมีความเจียบเป็นพิเศษ และดังนั้นคุณจึงสามารถทำให้สำนักของคุณมีพลังได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่กลับมาเอาชนะมาด้วยการมีการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนคือผู้ที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความเป็นหนึ่งเดียวกันและศรัทธา กลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จ

ให้ภาษาของคุณบราหฺมินทั้งหลายเป็นความรู้สึที่อะแคว ให้เป็นราวกับว่าดวงวิญญาณกำลังพูดกับนางฟ้าหรือดวงวิญญาณ สำหรับสิ่งนี้ อย่าได้มีแม้กระทั่งในความคิดของคุณ ความผิดพลาดของใครก็ตามที่ลูกเคยได้ยินมา และอย่าได้สนับสนุนผู้อื่นให้ทำสิ่งนั้นด้วย เมื่อสภาพของคุณเป็นเช่นนี้ และแล้วความหวังอันบริสุทธิ์ของพ่อที่มีต่อการชุมนุมจะกลายเป็นในทางปฏิบัติ และพ่อจะได้รับการเปิดเผยผ่านลูก